Z přátelských kruhu.

Z NORTH LOUP, Neb. — Ctěná redakce! Musím vám sděliti také něco z této části státu, jelikož žádných zpráv z North Loup nečtečtám se ani v "Pokroku" ani ve "Venkově". V noci na pondělí, 4. t. m., dostali jsme zde pěkný déšť, kteréhož ale bylo již nutně třeba, neboť korna byla už částečně suchá, ačkoliv ve Valley okresu vyhlíží dosud lépe než kdekoliv jinde. Drobné obilí bylo dosti chatrné. Pšenice sypala od 2 do 20 bušlů. Oves byl bídný a sklizeň sena bude o málo lepší než loni. Každý jest právě nyní pilně zaměstnán děláním sena, ježto na orání jest sucho a rolníci jsou většinou s orbou již hotovi. Pšenice se prodává as za 86c, žito za 65c, kukuřice za 55c a oves za 33c bušl, prasata za $6.50, máslo za 15 až 20c libra a vejce za 15c tucet. Je to dosti dobrá cena za všechny produkty. Prozatím končím. V přátelské úctě

Anna P. Psota.

Z HOLYROOD, Kans. — Ctěná redakce! Letos zde máme velice bídné počasí a podle toho jest také úroda. Ovsy žádné a korna docela žádná. Pšenice v úhoru dala až 20 bušlů po akru, ale v zoraném pouze 2 až 6 bušlů. Zelenina není vůbec žádná, brambory dají as semeno a seno též není žádné, neb nám zde celé léto nepršelo. Teprve dne 30. srpna spadlo zde na 1½ palce vody, ale na tu vyprahlou zem jest to jako nic a pak jest na vše již pozdě. Za to ale se teď dobře vláčí. — Též se chci zmíniti, že se v Louisianě rozprodávají velké plantáže na malé farmy, akr od $10 nahoru a vykácené lesy od $3 nahoru. Já tam pojedu k vůli zraku, neboť v tom prachu zde nemohu déle vydržet. S pozdravem

F. R. Zajíc.

Z AUBURN, Wash. — Ctěná redakce! V posledním čase dostávám mnoho dopisů stranu této krajiny. Krajané se ptají na zdejší pozemky a mnohý na dělnickou práci. Zde zrovna uvádím, že na žádný soukromý dopis nebudu odpovídati. Mnozí se ptají z pouhé zvědavosti, jak vyrozumívám z jich dopisů, a na mnohé otázky jest těžko odpovědít. Proto jsem se rozhodl, že na žádný dopis neodpovím — nejsemť tu ani pozemkovým jednatelem ani sprostředkovatelem práce. Nejvíce dotazů dochází od svobodných mladíků, ale každý píše, že mluví anglicky hrozně málo aneb dokonce nic. Já však za to přece nemohu. Kdo chce umět zdejší řeč, ať se jen učí. Já jsem ji též neuměl a tak jsem se ji musel učiti a učím se dosud. Má nejlepší rada pro takové mladíky, kteří zdejší řeč neumí a nikdy nikde nebyli, by byla, aby zůstali tam, kde právě jsou, neb by jinak mohli toho brzy litovati. Jinak ovšem jest s tím, který kousek světa procestoval a může se domluviti aneb si po případě i kus pozemku opatřiti. — Mezi městy Seattle a Tacoma jest krásná rovina, tak zvané údolí Červené řeky. Délka jeho jest 46 mil a šířka asi 5 mil. Zde se pěstuje všechno ovoce, drobné i velké, jako červené jahody a maliny, černé maliny, ryviz, angrešt a j., dále se zde pěstuje všechna zelenina i dosti zemáků. Ovoce jak drobného tak velkého, jak dalece jsem viděl, je všude dosti až na jablka, těch není mnoho. Rovněž se zde daří všechny štěpné traviny, obzvláště jetel červený a švédský a bojínek. Vše se pěstuje bez zavodňování, neb jest zde několik řek. Také se zde dosti mlékaří. Mnohý farmář má až 90 krav a trží za mléko až šestnáct set dollarů. V tomto státu existuje průměrně půl miliónu krav a krávy, jak jsem všude viděl, jsou černé straky. Pozemek v údolí tomto stojí od $500 nahoru, to jest pozemek vzdělaný, a pozemek nevzdělaný jest lacinější. Kolem jsou samé hory a doly, písek a kámen. Pozemky vlastní Američané, avšak Japonci na nich farmaří. Majitel se buď válí ve vesnici aneb ve svém domku na farmě a nic nedělá. Pozemek jest rozdělen na jednokrové až desítikrové farmičky a na těchto hospodaří Japonec a zase jen Japonec, kteříž dělají peníze, kdežto majitel Američan dostane pouze $10 z jednoho akru. Tímto údolím projíždějí dráhy Northern Pacific a Great Northern, jež používají jedněch kolejí ze Seattle do Portland, Oregon, dále mezi těmi dvěma městy jezdí dráhy Chicago, Milwaukee & St. Paul, Oregon, Washington & Navigation Co., U. P. a Southern Pacific. Tyto čtyři dráhy používají jedněch kolejí. U. P. a S. P. jezdí až do Californie a na východ. Dále zde jezdí Burlington dráha ze Seattle po kolejích Northern Pacific až do Billings, Mont., načež se ubne na jih do Lincoln, Omahy a Chicaga. Dále zde jezdí dráha elektrická, kteráž vozí dosti velké náklady, a vlaky osobní sestávají z jedné, dvou a tří kar. Dráhy zde účtují 3 centy za míli. Ovšem že jest zde nejvýhodnějším cestovati po vodě na parní lodi, neboť to je nejlacnější. V tomto údolí jest dosti vesnic, jedna na každou míli, ale skoro všechny jsou malé. Větší vesnice jsou Renton, Kent, Auburn, Sumner a Puyallup, z nichž některé jsou suché a jiné mokré. — Zatím "na zdar"!

Všechny Pučelík.

Z KLAMATH FALLS, Ore. — Česká osada Malín, dva roky stará, nalézá se ve stadiu vzrušení. Na kalendářích v útulných, třebas skromných domácnostech malínských farmářů, začátečníků (možno užíti toho slova o farmeru, jenž teprve dva roky farmaří vůbec neb v nové krajině, které se ujala ruka jeho co pustiny), v těchto domácnostech mluví se nyní hlavně o slavném dnu 30. září, výročí, kdy Češi do této krajiny přišli. Na kalendářích je poznamenán — poslední sobota tohoto měsíce — a těší se na ni malí veleí. Minulý rok pořádána byla na oslavu příchodu osadníků hospodářská výstava a slavnost, o níž ještě dnes mluví se mezi zdejšími Američany, a která ukázala celé veřejnosti čím vlastně Češi jsou a ještě více — co dokáží. Letos nebude výstava plodin v Malíně, neb bude míti Malín své oddělení na okresní výstavě v Klamath Falls, ale den ten je tuze památný pro naše pioněry, než aby se mohl vůbec kdy nechat bez povšimnutí, a proto usnesli se naši dobří Malíňáci, sdružení ve dvou progressivních organisacích, pořádati slavnost dvoudenní a sice v sobotu, dne 30. září a v neděli dne 1. října. Nemám po ruce jména výborů, došly však mne dopisy od dvou jeho členů Fr. Halase a Fr. Krčmáříka a to postačí, abych ujistil všechny čtenáře t. l., ať žijí kdekoli, že jim to bude za to státi, aby přijeli koncem t. m. na oslavu založení do Malína. Jsou zváni všichni, ty též, milý čtenáři, který právě čteš tyto řádky, jakož i vy, spanilomyslná čtenářko, která jste vzala noviny do rukou, abyste se podívala, co je nového a nemáte proti proscribovanému Dongresovi ještě takovou hořkost, abyste jeho dopisy s nechutí pomíjela. Zve vás výbor, zvou vás všichni Malíňáci i Malíňačky, zveme vás všichni Oregoňáci z romantické basiny Klamathské, nad níž sněžka Šasta od pravěků stojí stráž. Zveme vás, abyste se přišli podívat, co za dva roky dokázaly české ruce, české hlavy, v co dovedly přeměniti sage-brushem pokrytou divočinu — jakou byla od pravěků, v místech, kde ještě za paměti zdejších osadníků tekla krev bělochů vražděných hordami svěřepých Indiánů. Zveme vás, abyste přišli stisknouti mozolné, ale poctivé pravice českých mužů a žen práce v upřímném, srdečném, bratrském stisku. — Zveme vás, abyste přišli potěšiti se z českého pohostinství, přišli co upřímní bratři mezi upřímné bratry se pobaviti, potěšiti. Byl jsem požádán, abych se postaral o ubytování hostů a jsem zde k službám. Cesta bude laciná, agent na nádraží u vás vám řekne — nelitujte té výlohy — vyplatí se vám tím, co uvidíte na daleké cestě přes celý americký continent až k břehům Pacifiku, až do žarokrásného údolí mohutných Kaskád, kde vaši krajané před dvěma roky začali obraceti pouště v ráj — a jsou na nejlepší cestě dokázati to v pravém slova toho smyslu. Kdo jsi měl v úmyslu jet se podívat na západ, urychli svůj úmysl a jeď — jeď hned. Noční telegram (Night letter) je levný a uvědomí mne o vašem příchodu, abych vás mohl očekávati a o vaše pohodlí a vše další se postarati. Adresujte do Lake Side Hotel, Klamath Falls, kde jsem ubytován. Slavnosti budou zahájeny v sobotu dne 30. září v 1 hod. odpoledne v síni řádu Z. Č. B. J. v Malíně, na břehu čarokrásného, historicky památného jezera Tule. Zahájena bude proslovem L. W. Dongresa. Následující jsou čísla programu, jenž může býti ještě poněkud změněn a rozšířen pro dobro a pestrost jeho, neb bor dosud na něm pracuje. Dvojzpěv (slečny Dorých a Holečkovy). Jak se sadařilo za časů krále Karla Čtvrtého; F. C. Halas. Slavnostní řeč (byl požádán p. O. Justice ze San Francisco, aby se dostavil a slavnostní řeč promluvil). Dětské hry. Dostihy. Volná zábava venku, procházka a prohlídka osady a projížďka po jezeře loďkami. — U večer bude ohňostroj a večeře. Nevím kde, ale nepochybně v hotelu Toflově, jehož pověsť, dík kuchařskému umění pí. Toflové začíná šířit slávu Malína daleko, široko. U večer v sobotu jest v síni taneční zábava, řečnění, solové výstupy, zpěvy, dražba košíčků se zákusky a pod. Druhý den, dne 1. října schráno bude v síni divadlo — české divadlo. První české představení divadelní v této části Ameriky. To jest asi program jak až do dnes byl naznačen a mně znám. Hotel Malínský jest připraven přijati a pohostiti vás všechny — a kdyby se vás sjelo tolik, že byste se tam nevešli — najdete na sto domácností vám otevřených, kde budete s radostí uvítáni a budete se cítiti mezi svými. V té době je také naše první okresní výstava, kde budou našinci samostatně zastoupeni a jestli každý jednotlivec bude považovati za svou povinnost udělat co nejvíce ku zdaru — odnese si Malín palmu vítězství, řeknu, co si myslím a co se také ukáže ve skutečnosti. S výstavou začali pozdě, nemají dosud v tom ohledu zkušenosti — a bude daleko a daleko od dokonalosti. Co tam bude nejlepším, bude Malín, když bude Malín chtít. A Malín chce. Proto na shledanou a na zdar!

Lou W. Dongres.

Z KLAMATH FALLS, Ore. — Ctěná redakce: Přátelé! Když já napíši, že v celém Oregonu není půl tuctu homesteadů, na kterých já bych se chtěl usadit, neb mohu komu odporučit, proto mne snad nebude žádný podezřívat z "agentských triků." Mohlo by se ale stát, že by se někdo ptal: "A kde jest tedy těch šest homesteadů?" Odpovídám bez mučení: "Já nevím." Proto že já učinil takové prohlášení, tím není ještě řečeno, že by skutečně nebylo 6 nebo 60 a možná že i 600 homesteadů, na nichž budou lidé ochotni se usadit, ale vzlor tomu učinil jsem ono prohlášení v upřímném přesvědčení, že jest správné se stanoviska, s něhož naši lidé na rolnickou půdu pohlížejí. V našem a dvou sousedních okresích má sice vláda na 2 miliony akrů půdy otevřené k zabírání, ale neradím komu, aby vynakládal peníze jezdit se na ně dívat. Hlavně do okresu Lake, který jest oznamován a rozhlášen po celé Americe, jede mnoho tisíc lidí ročně, aby byli trpce sklamáni tím, co jest tam vládního. — Je to poušť — odsouzeno zůstati poušti, pokud nedostatek půdy nedožene lidstvo k činům desperátním či věda nenajde nové plodiny a nový způsob rolničení v suchopárné poušti. Voda — voda! Sta tisíce akrů dobré, úrodné půdy leží ladem a poušti, poněvadž nemá vody se shora a nemá vody z dola. Jméno krajana Krejčířka prošlo snad celým naším tiskem, poněvadž zabral homestead u Malína, takřka v dohledu padesáti a stodollarové půdy — a to vábí. Jak pak by ne. A přece tento zábor byl jí dříve několikráte zabrán a opuštěn proto, že nemohli najít vodu. Krejčířkovi se to povedlo a má horskou domovinu, schopnou již dnes jej uživiti a s dobrou nadějí na pokrok, se ní kde nebude očekávat, že se tam může dodělat takových výsledků jako krajané dole u Malína. Tu a tam slyšíte, že jest někde poblíže "civilizace" domovina. — Když tam přijedete, seznáte, že je tam proto — poněvadž tam není voda. Ta samá historie všude. Já jsem již vícekráte prohlásil, že vůbec nechci míti s homesteady nic co dělat a zahodím každý dopis jich se týkající. V ničem není tolik práce, tolik nevděku a tak málo odměny jako v domovinách. Proto každý agent řekne úsečně "No," když se ho ptá někdo na homesteady. Nemám jim to za zlé — těm agentům — člověk chce být živ a z usazování na domovinách nic nekouká než hromada "trublů." Někteří lidé se docela domýšlejí, že snad vláda agentům platí za to, že osazují její prázdné pozemky. Soudím tak z rozkazovacího způsobu, jakým někteří předkládají celé tucty otázek k zodpovídání ve svých dopisech, a to Američané ještě více než našinci. "Jestli to nebude daleko od města, dobrý lant a dosti deště a jestli bych dostal na čas dobře placenou práci v městě, tak bych si, možná, takový homestead zabral." Žádný se nám nemůže divit, když necítíme se vázáni věnovat náš čas, práci, poštovní známky, abychom mohli někomu dělat "negra." Jisto je, že lidé, kteří jedou koupit farmu za deset tisíc, nenechají si půl tolik sloužit, nečiní na nás tolik požadavků a nedovedou se tak rozčílit a člověka "strhat", když se jim něco nelíbí, jako takový průměrný domovinář, chuďas, jenž touží po vlastní hromdě. — Myslím, že jest to skutečně z toho mylného názoru, že my jsme vládou neb někým placeni. Proto jsem se nejednou na to rozkátil, že tím "seknu". Než zase dojde dopis od osobního přítele, dělníka na farmě pracujícího, neb rentýře, dopis upřímný a slušný a zase mi to nedá. Je tam třebas poštovní známka, odpovím, aby nefek', že jsem si ji nechal. Moje zkušenost a skutečně upřímná snaha, najíti někde nějaké vládní pozemky, kde by mohli naši krajané se usazovati, stála mnoho práce a až dosud marné. Vládní pozemky jsou daleko, stojí to mnoho času a peněz je hledat a pak — ty naše vládní pozemkové úřadovny! Nebudu se zde o tom zmiňovat. Jděte to zkusit, pokuste se jít si hledat homestead sám a žádejte informace v pozemkové úřadovně! Podají vám několik statistických bulletinů, nabídnou prodat mapu jednoho townshipu od $2 do $4. Zeptejte se jich, který township by vám odporučovali. "To my nevíme, od toho zde nejsme, to si musíte najít sám." Najít! Zkuste to a uvidíte, že hledat homestead je asi tak snadná věc jako hledat zlato. U každé pozemkové úřadovny jest hromada locatorů, ochotných zavézt vás na homestead, ukázat jeho 'rohy' za poplatek $100 až $150. To by nebylo ještě nejhorší, ale — locatoři mají jen jeden cíl před sebou a to je těch sto dollarů. Co já jsem se nahledal, napsal, navyšetřoval, jestli bych mohl získati služeb locatora, který by znal krajinu celou — podrobně — ne jen dva neb tři townshipy, jichž mapy si koupil a locatoval sekce. Konečně jsem slyšel o člověku kdesi v Modoc Co., který strávil svůj život zde a po 25 let pracoval pro dřevaře, kapitalisty, jako locator lesních pozemků a ovšem co takový "prosmejdil" každý kout kraje na sta mil daleko a široko. Tento člověk pouze potvrdil to, co já ze svého pozorování soudil a poradil, abych "sekl" prací na vládních pozemcích, že po nich nic není, a peníze v tom také nejsou. Dopsal jsem mu znovu, že přece bych rád posloužil těm, kteří nemohou si pomoci k pozemku jinak než zabráním a prosil jej, aby se na svých cestách pochlédl po něčem, co bychom mohli odporučit. Konečně minulého týdne dostal jsem od něho dopis z Amadee, v californském okresu Lassen, u jezera Honey L. nedaleko hranic Nevady, že zajel si schválně do jednoho údolí nedaleko Sand Pass, které mu vždy připomínalo pevůstně Surprise Valley v okresu Modoc, nejkrásnější a nejbohatší to kraj severní Californie. Tam před 30 lety našli vodu a to znamená skoro tolik, jako najít zlato. Pramenitou vodu našli v hloubce 10 stop a v 50 stopách přišli na vodu artézskou, která sama tlačí se hodně záležitost placení vody na na povrch, když se zarazí trubka dost hluboko do země. Místy stačí 25 stop. Dánští homesteadáři zabrali tehdy pozemky v Surprise Valley a dnes jsou boháči. Ono údolí, které se již před léty zalíbilo, podobalo se polohou Surprise Valley — a skutečně. Vyšetřování p. Dolley-ho ukázalo, že jest tam voda v hloubce 10 stop a není pochybnosti o vodě artézské, ač mnozí staří osadníci v samotném Surprise Valley dali dnes přednost zavodnění prameny svrchními a pumpami pomocí gasolinových motorů. Půda je tam jako v Surprise Valley, ovšem že dnes porostlá sage-brushem, jako byla všude jinde, i v Malíně, než se jí chopily ruce zemědělců. Údolí toto je jen 15 mil od dráhy — ne vyměřené dráhy, ale dráhy již postavené, operující, která bude v krátkosti tvořiti hlavní transcontinentální linii Hillova systemu, až tento dostihne San Franciska. V tomo údolí jest pouze 60 domovin a počet přihlášek na naše oznámky v angl. listech jest již dnes daleko větší. Sděluji toto české veřejnosti, poněvadž to považuji za svou povinnost. Nikoho nevyzývám, nic nechválím. Ať si dělá každý jak chce. Kdo neví, co to znamená býti pionérem nové krajiny a jak nová krajina vypadá před osazením, ať si nechá zajít chuť. Kdo chce něco podstoupit a vytrvat v boji pro svou budoucnost, kdo má v sobě toho ducha, jaký přivedl k vítězství ony pioněry "pustin" Nebrasky, Kansasu a Oklahomy, zde jej volá jeho budoucnost a příležitost tluče u jeho dveří. Učinili jsme arangement, že náš locator (Mr. Dolley přijal naše zastupitelství) povede výpravu hledatelů domovin do výše zmíněného údolí v říjnu. Cesta vede tam přes Reno, Nev., a nejede se do Oregonu vůbec. Po zapsání domoviny má homesteadář 6 měsíců času na ní se usadit, což by bylo počátkem května. Bez zavodnění možno tam vypěstovati asi takovou úrodu, jako bez něj se vypěstuje zde a tak jest osadník jist "živobytím" hned na počátku. — To ovšem záleží úplně na něm. — Jsou lidé energičtí, kteří se uživí všude a lidé bezmocní, kteří nesvedou nikde nic. — K dopisu p. Halíase v jednom z minulých čísel "P. Z." odpovídám, že rozdílu mezi "civilizací" a Amerikou je tak velký, že se nedá ani srovnat. Tam je vlastně jen jedna civilizace, a to je ta, kterou si člověk sám vytvoří svou prací a vytrvalostí. Tam je